ÉRSEKVADKERT

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXI. ÉVFOLYAM 4. SZÁM 2022. ÁPRILIS (SZENT GYÖRGY HAVA)

„Békesség nektek” (Jn 20,19)

Az evangélium szava mindig időszerű, örök mondanivalója van, Jézus tanításának azonban egy-egy gondolata a történelmi helyzetnek megfelelően különös időszerűséget kap. Háború van a világban, emberek halnak meg ártatlanul s milliók földönfutókká lesznek. Mi, keresztény emberek belekapaszkodunk Jézus szavaiba, amit a föltámadás után elsőként mondott: „Békesség nektek”. Nyilvános működése elején a Nyolc boldogság boldog mondásai között már szólt hozzánk: „Boldogok a békességszerzők, mert Isten fiainak hívják majd őket” (Mt 5,9). Nem csupán a békességes lelkületűek, hanem akik fáradoznak a béke megvalósulásáért. Az utolsó vacsorán pedig nagy testamentumában, ami az Eucharisztia végzésére szól és arra, hogy legyünk egységben, s ugyanakkor azt is megígérte, hogy békességet hagy ránk, de nem a világét (Jn 14,24-31).

Sokáig csak filmekből, könyvekből ismertük a háborút vagy a tv híradók képeiből, ma ismét itt van határainknál. Ferenc pápa már számtalanszor fölhívta az emberiséget arra, hogy keresse a békés megoldásokat és kemény szavakkal elítélte a fegyveres konfliktusokat.

Amikor a békéről elmélkedünk, a Szentírás gondolatvilágához kell fordulnunk. Jézus hallgatóságának körében mindennapos szó volt a béke, sőt üdvözlő formulaként szerepelt: ’salom’ - a béke veled, békesség veletek. Az Ószövetség gondolatvilágában sem fegyverszünetet jelentett a béke, hanem a jólét, a boldogság, az üdvösség, az igazságosság áldásához kapcsolódott. Az üdvtörténet során a békét előbb, mint földi boldogságot fogták fel, ezt később, egyre később mint lelki jót értelmezték, minthogy az az égből ered. A prófétai jövendölések a boldog messiási korról szóltak, a béke fejedelmének eljöttétől, ennek tudatában tanított Jézus, szavaiban rezonálnak a prófétai szavak, mert a békesség szerzőit ’Isten fiainak’ nevezte. Az ’Isten fiai’ kifejezés Isten utánzását is jelenti, hiszen Isten maga a békesség teremtője. Jósága még Isten ellenségeire is kiárad. Ezért aki utánozza mindkét tevékenységét, az lélekben Isten fiává válik. Az Újszövetségben a békességszerzés Krisztushoz való hasonlóságot is jelent. Aranyszájú Szent János mondja: „a békességszerzők azért neveztetnek Isten fiainak, mert hasonlítanak Krisztushoz, az emberiség Istennel való kibékítőjéhez, aki békét hozott a földre.” Jézus magához hasonlította őket, benne az egyetlen Fiúban, ’Isten fiai’ lesznek. Az apostoli igehirdetés ezért az Isten országa gondolata mellé társította a békességet, melyet Jézus hozott élete, halála, föltámadása által, melyet köztünk megvalósított. Izajás próféta írta az eljövendő Messiásról, a szenvedő szolgáról: „A mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei okoztak nekünk gyógyulást” (Iz 53,5). Ez a béke Isten és ember kiengesztelődését és a Jézust követők egymást közti megértését hozta.

A világ békéje azóta is a fegyverek egyensúlyán nyugszik, ismert szállóige, ’ha békét akarsz, készülj a háborúra’, és a történelem tanúsága szerint az utolsó négyezer évben mindössze 300 évig volt béke a földön. Ilyen az emberi faj. Mindannyiunk Káin ivadékai vagyunk? Fegyveres harcokkal kell kikényszeríteni a földi javakat? A béke csak fegyverszünetet jelent? Az egyháznak kötelessége Isten békéjét hirdetni, de az államok és nagyobb közösségek mindig háborút akarnak, nyomorúságuk miatt bűnbakot keresnek és meg is találják. Rettenetes körforgás ez, mert a béketlenség erői erősebbek sokszor, mint a béke hívei. Ebben a reális gondolkodás-

Folytatás a következő oldalon

Még most sem késő!

Egy férfi őserdei túrára indult a kirándulócsoportjával. A vezető szigorúan lelkükre kötötte, hogy ne térjenek le a kijelölt útvonalról, még csak véletlenül se szakadjanak el egymástól, mert könnyen eltévedhetnek a veszélyes rengetegben.

A férfi ajkbiggyesztve hallgatta ezeket a szavakat. Ugyan, majd pont te fogod nekem megmondani, mit csináljak és mit ne! – gondolta magában. Épp eleget túráztam, kirándultam otthon a hegyekben, erdőkben. Nem vagyok én olyan elveszett ember. Csak azért is megmutatom, hogy többet fogok látni az őserdőből, mint ezek a nyápic, gyáva alakok! Így aztán néhány órányi séta után észrevétlenül lemaradt a mi emberünk a csoporttól. Letért az útról, elővette direkt erre a célra vásárolt vadonatúj machetáját, s egyre mélyebbre hatolt az áthatolhatatlannak tűnő sűrűben. Örömmel fedezte fel egy-egy új virág szépségét, izgalommal hallgatta az állatok neszezését. Még kitalálok, hiszen visszamegyek a magam vágta ösvényen – mondogatta magának. Igen ám, de a vártnál jóval gyorsabban besötétedett. A hirtelen leszálló éjszakában a férfi elvesztette a saját visszafelé vezető nyomát. Rettegve töltötte az éjszakát egy fa villás ágai között.

Másnap egész nap kóborolt, egyre fáradtabban. Többször menekülnie kellett a fenyegető vadállatok elől. A következő éjszakát is a vadonban töltötte. Harmadnapra tarisznyája kiürült. Ruháját is szinte cafatokra tépte a sok ág, tüske. Egyre inkább kétségbeesett. Egyszerre csak csörtetést hallott szemből: el akart bújni, de látta, hogy egy ember közelít. Végre! – Ujjongott fel. Tudomást sem véve arról, hogy a másik férfi még nála is szakadtabb, koszosabb, elvadultabb, örömmel ölelte át, s így kezdett hadarni. „Jaj, drága uram! Segítsen kijutni ebből az erdőből. Három napja itt bolyongok, s nem találok ki!" „De jó magának!" – válaszolta a másik. „Én már két hét óta próbálok kijutni innen, de nem megy! Higgye el, meg tudom osztani magával számos tapasztalatomat arra vonatkozóan, hogy hogyan, milyen utakon nem lehet kijutni ebből a vadonból!"

Így járunk Isten törvényeinek be nem tartásával is. Először izgalmasnak, szórakoztatónak tűnik azt tenni, amiről tudjuk, hogy nem szabad. Ráadásul saját képességeinket, erőnket is túlértékeljük. „Tudom én, hogy hol a határ, tudom én, hogy mi az, ami már valóban árt! Ebből a kis szabályszegésből még nem lesz semmi baj! Le tudok én állni!" stb. stb. Azután amikor szinte észrevétlen betévedünk a sűrűbe, egyre inkább megtapasztaljuk azt a rosszat, amitől Isten törvényei óvni akartak minket. Akkor azonban már nem is olyan könnyű kilábalni belőle, mert a bűn bizony elvégzi a maga romboló munkáját.

Tévedés azt hinni, hogy Isten törvényei kívülről, felülről ránk erőszakolt zsarnoki rendelkezések, céljuk az, hogy Isten hatalmasnak és erősnek érezhesse magát, mert mi „úgy táncolunk, ahogy Ő fütyül". Nem. Istennek nincs erre szüksége. Törvényei természetes irányulásként, a jóra való természetes törekvésként eleve benne vannak a szívünkben, a lelkiismeretünk hangjában.

Ráadásul ez a minket szeretve óvó Atya nem vonja meg tőlünk irgalmát és gondviselését a bűneink ellenére sem. Újra és újra felajánlja ugyanazt az utat, elénk tárja ugyanazokat a törvényeket, mondván: „Még most sem késő! Még most is felállhatsz. Újra felépíthetitek a romokból az életeteket, mert én veletek vagyok. Igen, sok mindent elrontottatok, sok minden elpusztult, de az én igéim az élet igéi! Ha megtartjátok, újra élni fogtok!"

„Ne szomorkodjatok, hiszen az Úrban való örvendezés a ti erősségetek!" Ne a múlton rágódjatok: tekintsetek előre, építsétek föl a romokból a várost azon az úton járva, amit a Törvényben hallottatok!

Isten veletek és köztetek van. Isten ígérete megvalósul, hiszen a benneteket ért bánat és rombolás is az Ő szavainak igazságát, csalhatatlanságát mutatja. Ő hűséges ahhoz, amit kimondott, az Írás beteljesedik.

(V.I.)

---

ban sem vagyunk borúlátóak. Szent Ágoston megállapítása szerint a béke a rend nyugalma. Ha az ember Istennel, embertársaival és önmagával békében tud lenni. De vajon lehet-e világméretekben békét teremteni? Szent XXIII. János pápa hatvan esztendővel ezelőtt 'Pacem in terris' című enciklikájával sokak szerint hozzájárult ahhoz, hogy a kubai válság kapcsán ne robbanjon ki a III. világháború. Tanítása ma is érvényes, keresnünk kell az összes békés megoldást a párbeszéd által, a fiatalok nevelése által, ami már elkezdődik a beszéd és indulatok fegyelmezésével és a megbocsátással. A békére nevelést csak olyan személyek tudják megvalósítani, akik előbb magukban megvalósították, mert „az igazi béke forrása az emberi szívben van, mindenkinek saját magában kell újjáteremtenie, hogy másokkal is helyre állíthassa" (Szent VI. Pál).

Miután az a béke, amit Jézus nekünk ad, mennyei eredetű és teljességgel csak az eszkatonban valósul meg, imádkozni kell a béke megvalósulásáért. Imádkozni a népek vezetőiért, hogy hallják meg a népek kiáltását és lássák meg, hova vezet a háború okozta szenvedés és pusztítás. Nekünk a saját környezetünkben kell mindent megtenni ezért. Szent Pál apostolnak a Timóteusnak írt levelében felszólítja kedves tanítványát Timóteust, hogy mindenekelőtt végeztessen imát, könyörgést, esedezést és hálaadást minden emberért, a királyokért, az összes elöljáróért, hogy békés nyugodt életet élhessünk istenfélelemben és tisztességben (1Tim 2,3). A fölszólítás nekünk is szól.

Húsvét nyolcadában mindennap fohászkodjunk mi is Szent Pál apostol tanítása szerint.

Bábel érsek atyától
fotó: Kristók J.

Kora hajnalban

Kora hajnalban a hét első napján
a sűrű sötét még mindent elfedett,
a hű Magdolna nem tudott nyugodni
a megváltó csúfos halála felett.
Sírva-remegve a sírhoz sietett,
s nem találta ott a sírzáró követ.
Nagy ijedtében nem tudta mi történt,
a rút péntek után mi jöhet még?

Péterhez szaladt. „Ellopták a Mestert,
nem láttam sehol a sírban a testet.
Higgyetek nekem: üres Jézus sírja!"
Péter is futott, benézett a sírba;
Csak leplet látott és a fehér gyolcsot,
de Krisztus teste hiányzott, nem volt ott.

(B.L. Marosszentgyörgy)

Isten irgalmassága üdvözíteni akar

Az Úr mindig a kegyelem és a megbocsátás ösvényein vezeti a pátriárkákat, gondoljunk csak József és testvérei történetére. Eszembe jut sok testvér, fűzte hozzá a Szentatya, akik ma családon belül eltávolodtak egymástól, nem beszélnek egymással. Az Irgalmasság ünnepe jó alkalom arra, hogy átöleljék egymást és megbocsássanak egymásnak.

A kivonulás könyvében olvashatjuk: „Hosszú idő telt el, s közben meghalt Egyiptom királya. Izrael fiai pedig szolgaságban nyögtek, segítségért kiáltoztak, és fohászuk felhatolt Istenhez nyomorúságukból. Isten meghallotta panaszukat, és Isten megemlékezett az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal kötött szövetségről. Jóakaratúan tekintett le Izrael fiaira.

Az irgalmasság soha sem maradhat közönyös az elnyomottak szenvedése láttán, azoknak kiáltását hallva, akiket erőszak, „rabszolgaság” súlyt, netán tudati szinten halálra is ítéltek.. Sajnos korunkat is jellemzi ez a fájdalmas valóság, ami miatt gyakran tehetetlennek érezzük magunkat, és félő, hogy megkeményedik a szívünk.

Isten azonban nem közönyös, sohasem fordítja el tekintetét az emberi fájdalom láttán. Isten válaszol és gondjaiba veszi a szegényeket, azokat, akik elkeseredésükben kiáltanak. Isten meghallgat és megment, arra ösztönzi az embereket, hogy meghallják a kiáltást és segítsenek a bajbajutottakon.

Mózes közvetített népe szabadulása érdekében. Rábeszéli a fáraót, hogy hagyja elmenni Izraelt, aztán átvezeti a népet a Vörös –tengeren, a pusztaságon át a szabadság felé. Mózes, akit éppen az irgalmasság mentett ki rögtön a születése után a Nílus vizéből, most az irgalmasság közvetítője lesz. Mózeshez hasonlóan,nekünk is közvetítővé kell válnunk korunk kihívásainak megoldásában, mondta Ferenc pápa a tanítása során.

Isten irgalmassága mindig üdvözíteni akar. Épp ellentétes azoknak a szándékával, akik mindig ölni akarnak, akik háborúznak. Isten egy sajátos kizárólagos kiváltságos szeretetkapcsolatot kínál fel. Amikor útmutatást ad Mózesnek (rajta keresztül korunk emberének) a szövetséget illetően, azt mondja: „Ha tehát hallgattok szavamra és megtartjátok szövetségemet, akkor az összes nép között tulajdonommá teszlek benneteket.” Mi tehát ezt nyerjük el, ha elfogadjuk Isten szövetségét és hagyjuk, hogy üdvözítsen minket.

Az isteni irgalmasság e csodái Jézus Urunkban nyerik el teljességüket, abban az új és örök szövetségben, amelyet vérével pecsételt meg, és a megbocsátással, amely elpusztítja bűneinket és örökre a fiaivá tesz minket. Ha pedig mi Isten gyermekei vagyunk és megkaptuk a jóság és irgalom örökségét, kérjük az Urat, hogy élni is tudjunk azzal, zárta a gondolatit Ferenc pápa.

Vatikáni rádió nyomán

Fotó: Kristók J

Olajfák Jézusa, erősíts meg!

Köszönöm, Uram, hogy nem hagysz már egyedül,
Veled a zord idő lassanként kiderül;
még ha tör is bánat, még ha ver is eső,
csak Te vagy az öröm, amely szívembe jő'.

Néha retteg a szív halálfélelemben,
bepánikol orvul, s kiáltanék menten,
ám, te hozzám sietsz, kezed arcomhoz ér,
s vergődő szívembe az élet visszatér.

Gyötör a fájdalom, és szenved a lélek.
Köszönöm, Uram, hogy együtt küzdök Véled,
s keresztem felveszem, - amint hagytad régen -
minden napon. Mester, csak vezess az éjben!

Köszönöm, Uram, hogy vállaltad a halált,
hogy megtört szíved oly fájdalmakat kiállt.
Veled egyesülök, hogyha nagyon félek.
Olajfák Jézusa, erősíts meg, kérlek !

(Babik Erzsébet)

Gondolatok a nagyböjti lelkigyakorlatunkról

Március 24-25-26-án az esti szentmisék keretében, gyónási lehetőséggel egybekötve, a húsvétra történő készület jegyében lelkigyakorlat volt templomunkban. E lelki feltöltődés eltért az eddig megszokottól, amit a közösségünk 800 éves születésnapjára készülve nem egy, hanem minden este más-más atya tartott. Fontos az is, hogy olyan papok tanítottak bennünket, akik papi életükből magvetői kápláni szolgálatukkal éveket ajándékoztak nekünk.

Az első este tanítását Nyíri Róbert atyától hallhattuk (1979-81) Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepének előestéjén. Sok, szép hagyomány él kis hazánkban sorokkal vezette be a prédikációt Róbert atya. Ezt az itteni pályafutásom idején megtapasztaltam Érsekvadkerten is, és tapasztalom most is. Ezek élére kívánkozik a Mária-tisztelet, melynek megtartó erejét tanúsítja történelmünk is. A Mária tisztelet egyébként kéz a kézben jár az Istenhez történő ragaszkodással is.

Ha végig gondoljuk az emberiség eddigi történetét, kirajzolódik belőle az, hogy a paradicsomi bűnbeesést követően Mária igenje terelt vissza a helyes útra bennünket. Mint azt az evangéliumban hallhattuk, Gábor főangyal közvetítésével Isten lépett be Mária életébe, a kor jelentéktelen helyszínén, Názáretben. Örömre szólította fel őt a kegyelemmel teljes angyali kijelentés, ami megalapozott is volt Mária esetében, mert Isten minden kegyelmi ajándékát beépítette a szívébe. Nem is kételkedett az angyali szavakban, abban sem, hogy a születendő gyermeke az Isten fia lesz. Ezt támasztja alá a kimondott igen, a legyen szavaid szerint-tel történő isteni akarat örömteli elfogadása.

Ma sincs ez másként. Isten ma is belép az ember életébe. Belép, még akkor is, ha sokan azt mondják, nekem ne mondja meg az Isten azt, hogy számomra mi a jó! Tudom én azt! (Kihagyva Istent az életünkből, utána pedig okoljuk kudarcainkért?!)

Ne ezt az életvitelt kövessük zűrzavaros napjainkban. Inkább Mária példáját kövessük. Neki sem volt könnyű a maga korában, ahogyan ma sem egyszerű az élet. Merjünk a Gyümölcsoltó Boldogasszonyhoz hasonlóan igent mondani Istennek, mert ezek az igenjeink térítenek vissza bennünket az életadó isteni útra.

A második estén egykori káplánunk, Varga András atya (1994-95) tanítását hallhattuk, aki örömmel fogadta Gyuri atya felkérését erre az ünnepi alkalomra.

Egy település életében a 800 év nagy idő, melynek ünneplésére készültök. E történelemben nagynak számító időszak megéléséhez az itt élők szorgos munkája mellett minden élethelyzetben nagy hitre, az Istenhez való hűség megélésére egyaránt szükség volt, de szükség is lesz a kihívások közti tovább éléshez is.

A megtestesülés ünnepét, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepét üljük a mai napon. Egy darázsfalvi molinó felirata jut most eszembe, amit Szent II. János Pál pápa burgenlandi látogatásakor láttam, és láthattunk sokan, akik a szocializmus idején eljuthattak e helyszínre. A felirat három igent tartalmazott: „Igen a hitre. Igen az életre. Igen Krisztusra.”

Ez a három igen egy nagy és visszavonhatatlan igenként jelenik meg az angyali üdvözletben. Mária hitt Istenben. A názáreti házika csendjében, igent mondott az Istengyermek befogadására, aki emberi természetünket magára öltve lép közénk karácsonykor. Ezzel az Isten megfoghatóvá lett, hogy magához ölelhessen

bennünket.

A mi igenjeink is gyümölcsözővé válnak, ha azt a fogantatástól a születésen át a másik élet (halál után) kezdetéig komolyan vesszük. S hogy az milyen lesz, azt a kimondott igenjeink minősége határozza meg. Ugye olvasható a Szentírásban, hogy sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak. Kevesen, mert kevesen mondunk igent az isteni törvényekre (sőt felül is írjuk azokat). A sokaság inkább a zaj diktatúrájában tengeti életét, majd csodálkozik a kudarcain.

Fontoljuk meg és zárjuk szíveinkbe Égi Édesanyánk igenjeit, cselekedjünk is azok szerint, hogy a Béke Fejedelme uralkodjék bennünk és köztünk. Ezt támasztja alá egy kis történet, mely Karol Woytiláról szól, aki kisgyermekként veszítette el édesanyját. A temetés után édesapjával együtt imádkoztak a Fekete Madonna képe előtt. Majd az ima után az édesapa rámutatva a Mária ikonra, a következőt mondta fiának: „Íme, a te édesanyád". Erre mondott igent a szentéletű pápa, amire a teljesen a Tiéd jelmondata és egész élete egyaránt utal.

Nagyböjt van, és forrong a világ körülöttünk. Szemléljük Máriát és kérjük közben járását, hisz tudjuk, ha még tetteink miatt hullajtja is könnyeit szellemi és fizikai harcunk megvívásában. Tudatosodjék bennünk, hogy Égi Édesanyánk kimondott igenje által életre vagyunk hivatva.

A záró este szónokaként Tóth Kálmán atyát köszönthettük ismét, aki Székely János atyát követte (1993-94) a vadkerti káplánok sorában.

Közel harminc év távlatában, próbáltam a vadkerti emlékeimet feleleveníteni. Meglepetés erejével hatott rám, hogy alig szálltam ki a kocsiból, máris rám köszöntek, Isten hozott Kálmán atya. Szokatlan ez egy pestivé lett pap számára, hisz ilyen élmény ritkán adódik ottani szolgálatában.

A szentmise tanító részében a szentekkel foglalkozott egykori káplán atyánk, úgy, hogy a több gyermekes családot vette alapul, hisz a fiatalabb testvéreknek mintaképei az idősebbek. A szentek esetében is így kell ennek lennie, mert ők a mi nagy testvéreink.

Ha a szentek életét tanulmányozzuk, az ő életük is teli van küzdelemmel. Lelki és fizikai keresztjeik méltó hordozása által váltak szentté, akinek szobrát láthatjuk templomunkban és olvashatjuk élettörténetében. A szentek is emberek voltak. Nekik is megvoltak a napi küzdelmeik, de az Úrral karöltve úrrá lettek azokon. A mi utunk sem lehet más ahhoz, hogy megvalósuljon életünkben a „legyetek szentek" szentírási üzenet.

Jelen korunk közgondolkodása már nehezen küzd meg a felmerülő problémákkal. Azért nem tud korunk embere kegyelemközvetítő lenni, mert a nehézségeit Isten nélkül akarja megoldani. Nagyon fontos az, hogy az adott élethelyzetet szeretettel és türelemmel oldjuk meg. Isten most is köztünk él, és tevékenyen jelen van az életünkben. Ezt mutatja az is, hogy ilyen sokan imádkozunk együtt e lelki napon.

Tudatosítsuk magunkban, hogy szeretve vagyunk. Késztessen ez minket a szeretetlenség világában a szeretet megélésére. Jó példa erre Szent Rita élete is, aki zűrös családi helyzete közepette sem hanyagolta el a felebaráti szeretetet. Követésére csak akkor van esélyünk, ha közösségbe vagyunk Istennel, melynek jelei mindannyiunknál, hogy mit viszünk haza a templomból egy szentmise, vagy közös ima után. Ha jó gondolatokkal sikerül hazamennünk az Isten házából, az meglátszik az arckifejezésünkön is, és az egymás szeretetéről tesz tanúságot közömbössé vált világunkban.

Kedves Atyák! Köszönjük a tanítást és az erőt adó találkozást!

Érsekvadkert, 2022.03.27.

emjé,

Fotók: Kristók J.

Üdv, Mária!

Május hónap szent asszonya:
Üdv, gyönyörű, örök anya!
Úgy ragyogsz, mint Nap sugara,
mert királynő vagy, Mária!

Litániáznak a lelkek,
Rólad, virágok közt legszebb.
Liliom vagy, s rózsa, ékes...
Föld s ég virága, szépséges...

Mennynek eljegyzett mátkája,
te vagy, édes, jó-anyácska!
Tiszta szíved szeplőtelen,
árváknak lámpás éjjelen.

Szent Igének hitvallója,
segíts minket is a jóra!
Igeneknek Szüze, kérlek,
Légy velünk, ha bánt az élet!

Május este száll a dallam...
S te ott vagy eme szent dalban,
kinek léte gyógyír, balzsam....
Áldás vagy a földi harcban...

(Babik Erzsébet)

Helyesen dönteni minden pillanatban

Hányszor adódik alkalom életünkben arra, hogy valami igazán jót tegyünk? Hogy megértsük: cselekednünk kell? És vajon meg is tesszük?

Bárány Péter piricsei parókus atya egy temetés végén ismerte fel a helyzetet, mely sorsfordító alkalom volt: különösen embertársa számára.

Amikor az atya a temetés szertartását befejezte,a részvétnyilvánítások után az egyik sírásó eldőlt, a fejét beverte a járdába. Péter atya először arra gondolt, hogy az illető elájult, leesett a vérnyomása, hiszen sápadtnak tűnt. Az atya ez alapján próbálta orvosolni a bajt: égnek emelte a férfi lábát, hogy minél több vér kerüljön a fejébe. De hamar rájött, hogy se pulzusa, se szívverése nincs a betegnek, a mellkasa sem emelkedik: ekkor telefonáltak a mentőknek, hiszen ebben az esetben komoly a baj, szakemberre van szükség.

A mentőautó negyed óra alatt ért a helyszínre. A mellkaskompressziót a telefonálástól a mentő megérkezéséig végig végezte Péter atya. Körülöttük azok, akik eddig elhunyt szerettük elvesztését siratták, most egy másik ember miatt kezdtek aggódni.

„Egy-két bordáját szerintem eltörtem, de úgy voltam vele, hogy ne egy egészséges csontozatú embert temessünk el, inkább egy repedt bordájú ember maradjon közöttük élve” – emlékezett vissza a parókus.

Miután a mentősök megérkeztek, a szakemberek elvégezték feladatukat, közölték az atyával, hogy a betegnek meglepően jók az eredményei. A betegre sok műtét vár, folyamatosan javul az állapota, de még súlyos a helyzet – tolmácsolta Péter atya, amit a férfi hogylétéről azóta megtudott.

Péter atya az átélt történések lenyomatát így fogalmazta meg:

„Isten eszközének lenni nem újdonság a vallásos ember számára. Milliféleképpen be tudunk kapcsolódni az ő gondviselő tervébe, illetve a lehetőségek tárházába, amit felkínál nekünk, hogy szabad akaratunknál fogva döntsünk és éljünk a lehetőségekkel. Ha úgy érezzük, hogy «Tedd ezt!», akkor Máriához hasonlóan igent kell mondanunk.

Teljesen mindegy a helyzet, vagy a körülmény. Ha dolog van, meg kell oldani. A legnagyobb baj, ha az ember nem csinál semmit. Utána már ráérünk gondolkodni azon, mi lett volna másképpen egy másik helyzetben, de a bizonytalanság és a kétségbeesés komoly károkat tud okozni. Az ember az égre emelje mindig a tekintetét, mert különben az üdvös célt eltéveszti. Lehetünk akár az áldozat, akár az Isten választott eszközének szerepében, mindig csak fölfelé!”

Gondolat/tennivaló a hétre:

S ha most visszatérünk az elején feltett kérdéshez, hányszor adódik alkalom életünkben arra, hogy valami igazán jót tegyünk: életet menteni talán csak egyszer, de helyesen dönteni és hűségesen tenni, ami a feladatunk, minden pillanatban.

(V.I. Szeged)

Angyalanyák

Az égben fenn, sok-sok világító szempár...
Őrzik lenn, a földön gyermekeik útját.
Bár a sors és végzet, életük tépte szét,
a zsinórt nem látod, ámde az mégis ép.
Nézik, hogy magzatjuk útja vajh' merre visz...
reménnyel csillognak ők, ha csügged a szív.
Kezük, ha tehetnék, mindig ölelnének...
Mindük szeme ragyog, mint az angyalfények.
Anyák voltak régen. Ám menniük kellett.
Hívását hallották ők a jó Istennek.
S bár a búcsú fájó volt és kínnal égő,
szeretetük így is véget sosem érő...

(Babik Erzsébet)

A Magyar Passió

Gondolatok egy filmvetítés után

Eperjes Károly színművész főszereplésével készült MAGYAR PASSIÓ című film vetítése volt az érsekvadkerti Közösségi Házban 2022. március 9-én, szerdán 14.00 és 16.00 órai kezdettel.

A második vetítést követően, este hattól a vetítés helyszínén Eperjes Károly színművész beszélt nekünk a film születéséről. Hasonlóan a Hídember című filmjéhez, ez is hiánypótló a maga történelmi keretében. A téma a szerzetesrendek felosztalása 1950-ben. A főszerepben Leopold ferences atya áll. A sok thriller tetszett volna a fiataloknak, de Eperjes – akinek beceneve Szamóca – úgy gondolta, hogy csak egy szeletet mutat be a sok véres, szenvedéssel teli eseményből, melynek megvalósulásáért a film főhadnagya, aki egyházi gimnáziumba is járt egy ideig, sokat tett. Leopold testvér és a főhadnagy tevékenysége elgondolkodtató napjaink számára is!

A járvány idején - vallja - becsukták a templomokat, talán az egyház történetében először. Normálisak vagyunk? Háromszor is benne voltam a járványban, egy időben Barsi Balázs és Csaba atyával. Majdnem az Úrhoz mentem. Elmúlt hetekben meglátogattam két papnevelő intézetet és sok településen levetítettük a filmet és beszéltem róla.

Orbán Viktor miniszterelnök úr mondta e film kapcsán nekem: szeretnénk, ha Rómában a pápánál ott lennél velünk. Egy hiteles keresztényt viszek magammal. Ez mondatott róla: „Eperjes Károly szent ember”. Értem nagyon kell imádkozni. Vallja, hogy minden szentáldozásában mondja: „Veled Uram, de nem nélküled.” Hangsúlyozza, a napi szentáldozás a lényeg keresztény életünkben. Visszatekintve fiatalabb éveimre drog ügyben kétszer voltam a pokol közelében. Ha nem lennék napi szentáldozó, nem lennék itt. Nem jó az olyan imádság: „Segíts, Uram!” De én nem akarok kimenni pl. a drogból. Ne adjatok teret az ördögnek. Megkötöm őt Krisztus keresztjével. Egyedül nem megy ez a küzdelem. Napi szentmise, szentáldozás. Ez a megoldás. A kijevi és moszkvai pátriárka nem tud leülni tárgyalni. Azt kérik a háborús felek, legalább a két egyház képviselője kiengesztelődjön egymással, és a békét keresse. Csak az ima és a böjt segíthet. Mária Rádióban esténként imádkoznak a békéért, de mi is megtehetjük otthonainkban.

Érsekvadkert, 2022. március 19.

József atya jegyzete

Követendő életpélda

Igazat kell adnom annak az axiómának, amit az újságíró iskolában úgy tanítanak, a hír nem az, ami megtörtént, hanem ami történik, mely nagy hibaszázalék lehetőségét is magában hordozza. A hír közzététele és keletkezése fáziskésés jeleit rejtegeti. Erre a fáziskésésre, a Nagy Hírről való lemaradásra utalnak az emmauszi tanítványok, amikor meglepve konstatálják, hogy ez az idegen az egyetlen talán Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban, és a hír nem jutott el hozzá, pedig ennek már három napja! Ma azt kérdeznék tőle: hogyhogy te nem vagy online?

Ma mindenki szeretne online lenni. Ezért komoly erőfeszítéseket is teszünk, imádságot, szentmisét, szentségimádást, tanítást, áldást, netán búzaszentelést közvetítünk, vagy kapcsolódunk be azokba, lájkolunk és megosztunk. Az írás a búzaszentelés előtt készül, és azt követően olvasható a Harangokban. Április 24-én mindenütt a világon azért imádkozunk, hogy a Föld megteremje azt, amit az ember beleültet, gondoz és művel. Valamikor nagy körmenetekben járták be a település határát. (Nálunk a 90-es évek elején volt ilyen esemény, amikor a Kálváriától indulva a Sós-kápolnánál lévő búzatáblához ment az áhítatos keresztalja, ahol közösségben végeztük el a szertartást. 2022. május 8-án 10 órától templomi tévés misét követően a temető melletti búzatábla lesz az újjáéledő búzaszentelés helyszíne.) Ráértek pihenni és ünnepelni, megszemlélni azt, amit az Úristennel együttműködve munkál az ember. Aztán valahogyan (a letűnt rendszer és a téeszesítés is magával hozta) ellustultunk ebben a szertartásban is. Könnyen megszoktuk, hogy egy öles marék zöld búza is elég ahhoz, hogy a Lourdes-i barlang elé helyezve, virtuálisan bejárva a határt végezzük el a szertartást. Ez a jelképessé lecsupaszított szertartás azonban arról is üzen: mire tartjuk magát a Teremtőt a föld gyümölcsének megtermésében. Kinn a határban, Isten szabad ege alatt forognak a légkondicionált, komputer vezérelt traktorok, szántanak, vetnek, aratnak, feldolgoznak. Bent a templomban elmondjuk az imát, amit még ugyan tudunk, de egyre kevésbé értjük és tapasztaljuk meg annak miértjét.

A szentmise keretében oltárra hozva a kenyeret és bort, ugyanazt mondjuk: „Felajánljuk neked, mint a föld termését és az emberi munka gyümölcsét” és ügyelünk is arra, hogy az is legyen.

De vajon a Föld termését és az emberi munka gyümölcsét tesszük-e nap mint nap az asztalunkra, Vagy valami mást? Laboratóriumok termékét? Mert egyébként maga a Föld bőségesen eltartana minket, ha engednénk (nem bombákkal és golyózáporral művelnénk a területet, mint teszik azt napjainkban a szomszédságunkban). Akárhányan is taposunk a Föld hátán, mindenkinek jutna korty az italból és falat az ételből. Ezt támasztják alá bizonyos kimutatások azzal, hogy csak az az érték, amit a Föld spontán megterem, két és félszerese annak a GDP értéknek, amit az emberiség előállít ipari, mezőgazdasági és szellemi összértékben.

Erről zeng énekében Assisi Szent Ferenc, melyet felidézek búzaszentelés ünnepén: „Áldjon, Uram, Téged földanya nénénk, ki minket hord és enni ad, és mindennemű gyümölcsöt terem, füveket és színes virágokat. Áldjon, Uram, Téged minden ember, ki szerelmedért másnak megbocsát, és aki tűr gyötrelmet, nyavalyát.”

(Juhász Ferenc írása alapján)

Ez történt

Keresztelések

3. Kis Ákos
   (Kis Zoltán – Gálik Szabina)
4. Jakubecz Mihály
   (Jakubecz Arnold – Őszi Alexandra)
5. Antal Dóra
   (Antal Gergő – Klinger Nikolett)
6. Iktali Renáta Hanna
   (Iktali Mohamed Gergely – Bojtos Renáta)
7. Jónás Leila Bíborka
   (Jónás Rajmund – Bojtos Renáta)

Temetések

14. Fábián János (1939)
15. Kovács Lajosné
    Záhorszki Júlia (1938)
16. Csernák Anna (1931)
17. Pistyúr Gáborné
    Jakubecz Erzsébet (1943)
18. Kálmán Imréné
    Szabó Erzsébet Verona (1958)
19. Temela Jánosné
    Urbán Mária (1941)
20. Záhorszki Károlyné
    Zöllei Anna (1937)

Egyházközségi hírek

Május a Szűzanya hónapja. Ebben a hónapban hétfőtől - szombatig minden nap este 7 órakor lesz a szentmise, a szentmise végén a Szűzanya köszöntésére a Lorettói litániát imádkozzuk. Szerda esténként a szentmisét és a litániát a Kálvária- Kápolnában fogjuk végezni.

Május 6-án lesz a hónap elsőpéntek, ezen a napon a szokott módon keressük fel otthonukban az idős-beteg Testvéreket a szentségekkel.

Május 8-án, vasárnap a 30. Országos Búzaszentelés Érsekvadkerten lesz. Az ünnepi szentmise ezen a napon délelőtt 10 órakor fog kezdődni, melyet a Kossuth Rádió és a Magyar Katolikus Rádió közvetít. A szentmisét követően körmenetben vonulunk a temető feletti búzatáblához, ahol elvégezzük a búzaszentelés szertartását. A búzaszentelés szertartásáról a Duna Televízió és a Hír Televízió készít riportokat.

Május 21-én, szombaton az Érsekvadkerti Kolping Család alapításának 30. évfordulóját ünnepeli. Ezen a napon délelőtt 11 órakor ünnepi szentmisét mutat be Dr. Székely János egykori érsekvadkerti káplán, jelenlegi Szombathelyi Megyéspüspök Atya.

Az elsőáldozás május 29-én, Urunk mennybemenetelének ünnepén lesz a fél 10-es szentmisén.

Már előre jelezzük, hogy június 6-án, Pünkösdhétfőn a Hont-Tsitári Mária kegyhelyen Máthé György plébános atya fogja bemutatni az ünnepi szentmisét délelőtt 11 órakor. Szeretettel várjuk erre a szentmisére az érsekvadkerti Kedves Híveket is!

Szentmiseszándékok

Május

1. Vasárnap - Urbán István 50. évforduló, felesége Csernák Mária, Gresina István, felesége Molnár Mária, családok élő és elhunyt tagjai
2. Hétfő -
3. Kedd -
4. Szerda -
5. Csütörtök -
6. Péntek - Jakubecz Mihály, felesége Mrekvicska Mária, gyermekeik, Németh és Varga család élő és elhunyt tagjai
   - Temela József, élő és elhunyt hozzátartozók
7. Szombat - Boda István, felesége Csillag Anna, élő és elhunyt hozzátartozók
   - Csillag Ferenc, szülei, anyósa, apósa, veje Fábián József és élő családtagok
   - Fábián József, felesége Czinege Margit, szüleik, vejük Mrekvicska János, élő és elhunyt hozzátartozók
   - Fábián Ignác, felesége Halaj Anna és szüleik
   - Holes Antal, felesége Kónya Erzsébet 12. évforduló, szüleik, testvéreik
8. Vasárnap - Hálából élő családért 45. házassági évforduló alkalmából
9. Hétfő -
10. Kedd -
11. Szerda -
12. Csütörtök -
13. Péntek -
14. Szombat - Híves József, felesége Erdős Margit, fiuk, vejük, unokájuk, szüleik
   - Págyor László, szülei, apósa, anyósa, két sógora, a család élő tagjai
   - Záhorszki Ferencné Kovács Erzsébet 4. évforduló, férje és hozzátartozók
15. Vasárnap -
16. Hétfő -
17. Kedd -
18. Szerda -
19. Csütörtök - Molnár Lajos, felesége Fodor Margit, élő és elhunyt hozzátartozók
20. Péntek -
21. Szombat - Valkó Vince, felesége, szüleik és hozzátartozók
22. Vasárnap - Lencsés és Bozsó család élő és elhunyt hozzátartozók
   - Urbán István 1. évforduló, testvére Erzsébet, édesapjuk lelki üdvéért
   - Kristók István, élő és elhunyt családtagok
23. Hétfő -
24. Kedd -
25. Szerda -
26. Csütörtök - Kovács József és felesége Kovács Rozália
27. Péntek -
28. Szombat - Deszpót Mihály, felesége Csabák Erzsébet, szüleik és testvéreik
   - Jakubecz János, felesége Szabó Erzsébet, szüleik és testvéreik
29. Vasárnap -
30. Hétfő -
31. Kedd -

Anyám

Ha a mohó, éhes sakál: az élet
kegyetlenül véresre mar, harap,
sajgó sebbel, fáradtan hazatérek
gyógyulni, megpihenni néhanap.
Itten születtem, innen keltem útra,
itt látott játszani az ősi vár,
mert itten mindig minden visszavár,
itt minden visszavár.

A délibábos úton, melyre léptem,
babér terem csak inkább, mint kenyér.
De ezt vállaltam, ez bűnöm s a vétkem,
és nem térek le róla semmiér.
Kiknek ma is, öreg korukra egyre
hajnaltól késő estig kell dolgozniuk,
szegény szüléimnek mi haszna benne,
én Istenem, hogy költő a fiuk,
hogy költő a fiuk.

Karját szerelmesen nyakamra fonja
apám, anyám, amikor megjövök?
Elszáll a lelkem búja, baja, gondja,
s megenyhülök a karjaik között.
Pedig hét évtized görnyeszti válluk,
s terhét velük nem oszthatom meg én,
nem pihenés, az élet része náluk
ma is a munka, a nehéz, kemény...
súlyos, nehéz, kemény.

Forró fejem anyám ölébe hajtván,
ha nem röstellném, elsírnám magam
s mit annyi gond cserzett, fájdalmas ajkán
csak egy szó buggyan, egy szó csak: Fiam!
Munkába tört, áldott, gyöngéd kezével
megsimogatja lágyan fejemet,
míg szárnya véd, a sors dühe nem ér el,
s ami fáj: gyógyul, ami seb: heged.
Minden seb heged.

Hogy jóságos szívét rám pazarolta,
tán meghálálni nem tudom sosem,
könnyfátyolos szemmel ráhajolva,
kezét megcsókolom hát csöndesen.
Akit az Isten ezerszer áldjon,
s virág fakadjon minden lábnyomán,
hisz jól tudom, nincs széles e világon
több olyan anya, mint az én anyám,
az én Édesanyám.

(Haraszti Lajos)

Vadkerti Harangok
Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: **Máthé György plébános**
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió
Internet cím: https://www.ersekvadkert.vaciegyhazmegye.hu
email: emje52@gmail.com